

Abstrakt

Tato diplomová práce pojednává o krajině jako způsobu vidění, její kritice a její obhajobě. Práce se nejdříve zaměří na představení kritické koncepce způsobů vidění u anglického uměleckého kritika a spisovatele Johna Bergera. Na základě toho se práce přesune ke zkoumání kritických koncepcí krajiny a krajinomalby u britského humanistického kulturního geografa Denise E. Cosgrovea a amerického vizuálního teoretika a filozofa W. J. T. Mitchella. Následně se bude také zabývat vztahem těchto koncepcí ke koncepci krajiny u anglického historika a kunsthistorika Simona Schamy. Cosgrove a Mitchell se oba analogickým způsobem zabývají kritickou reflexí ideje krajiny z hlediska postmoderní a postkoloniální kritiky. Oba autoři jsou ovlivněni Bergerovou koncepcí a tvrdí, že naše estetické vnímání krajiny není přirozeným viděním, ale osvojeným, historicky vzniklým způsobem vidění. Tento způsob vidění pak vyvolává řadu otázek ve vztahu k tradičnímu pojetí estetiky krajiny a může vést k opětovnému promyšlení tradičních pojmů, jakými jsou estetický postoj, psychická distance nebo idea nezainteresovaného zájmu. Proti tomu hodlá práce představit optimistickou koncepci krajiny u Schamy. Cílem této diplomové práce je ukázat, že krajina a její estetické oceňování není něčím samozřejmým a automaticky pozitivním, ale zároveň není ani něčím již překonaným a negativním. Práce hodlá ukázat, že pojem krajiny má svou temnou, odvrácenou stránku, ale zároveň si podržuje i svou světlou, přínosnou stránku, přesněji řečeno stránku subverzivní, vybízející k reflexi.

Klíčová slova

estetika krajiny * způsoby vidění * krajinomalba * estetický postoj * distancovaný pohled * John Berger * Denis E. Cosgrove * W. J. T. Mitchell * Simon Schama